

Serinus hortulanus télen.

MEDRECKY ISTVÁN-tól.

F. é. február 23-án kirándulásomról hazamenőben az Ung mellett elterülő füzesben ez évszakban szokatlan madárhivásra lettem figyelmes sé, melyet egy, a füzes hosszában gyorsan átsurranó kis szárnyas hallatott. Midőn ez ismeretes hang és a téli időszak összeférhetetlenségen tépelődtem, a dülő part alján kiszivárgó s így nagyobb melegénél fogva be nem fagyott források felé ereszkedtem, és íme egy bokor körről felrakódott hóbuczkából kitipeg a hang tulajdonosa, egy ♀ *Serinus hortulanus*, tőlem három lépésnnyire, és megül a tiszta havon úgy, mintha várta volna, hogy jól megfigyeljem. Sokáig néztem és a mint fordulni akartam, elszállott röviden csipipelte. E jelenség annál feltünöbb, mert csak néhány nappal megelőzőleg 19° C-t olvastunk és hatalmas hóréteg takarta a mezőt.

Egyben felemlítem, hogy január 20-án *Cinclus melanogaster*-t löttek a városban, e példány intézetünkben (föggymnasiumban) van, és február 11-én 2 drb *Plectrophanes nivalis*-t ejtettek el.

Ungvár, 1895.

A nyirfajd (*Tetrao tetrix*, L.) előfordulása Erdélyben.

CZYNK EDÉ-től.

Az ember szinte azt hinné, hogy a hegyővezte, erdőkoszorúzta szép Transszylvaniában a nyirfajdnak, ama lantalakú farkkal biró fajdmadarának, épúgy mint daliás rokonának, a süketfajdnak (*Tetrao urogallus*, L.) a megfelelő helyeken mindenütt elő kell fordulnia. Az pedig még sines úgy, bár a jóságos anyatermészet forrón szeretett hazám koronájának ezt a gyönyörű gyöngyét pazar bőkezűséggel áldotta meg és elég olyan vidéket juttatott neki, a mely ennek a pompás erdei tyúkféle madárnak megfelelne és otthonául szolgálhatna.

Igaz, hogy itt-ott hallottam öregebb vadászoktól magam is annak említését, hogy ez vagy

Serinus hortulanus im Winter.

Von Stephan Medreczy.

Am 23. Februar d. J. bei der Heimkehr von einem Ausfluge wurde meine Aufmerksamkeit in dem Weidengebüsch längs der Ung durch einen zu dieser Jahreszeit ungewöhnlichen Vogelruf rege gemacht, welchen ein, dem Weidengebüsch entlang schnell eilender Vogel vernehmen ließ. Während ich über die Ungereimtheit dieser bekannten Stimme mit der winterlichen Jahreszeit nachgegrübelt hatte, ließ ich mich langsam zu den am Abhange des Feldraines hervorgerufenen, und zufolge des größeren Wärmegrades nicht eingefrorenen Quellen hinab. Und siehe! aus einer um einen Strauch gelagerten Schneeerhebung trippelt auf drei Schritte mir entgegen der Eigenthümer dieser Stimme, ein Serinus hortulanus ♀, und bleibt sitzen auf dem reinen Schnee, als ob er warten wollte, daß ich ihn gut beobachte. Lange betrachtete ich ihn und als ich mich wenden wollte, flog er zwitschernd ab. Diese Erscheinung ist um so auffallender, da wir einige Tage zuvor -19° C hatten, und das Gefilde von einer mächtigen Schneehülle bedeckt wurde.

Zugleich kann ich bemerken, daß ich am 20. Januar in der Stadt einen *Cinclus melanogaster* geschossen habe, welcher in unserem Obergymnašium aufbewahrt wird, ferner am 21. Februar zwei Stück *Plectrophanes nivalis*.

Ungvár, 1895.

Über das Vorkommen des Birkuhnes (*Tetrao tetrix* L.) in Siebenbürgen.

Von Eduard Czynk.

Fast sollte man glauben, daß in dem schönen, bergumgürtelten, waldbekränzten Transsilvanien das Birkuhn, dieser Tetraone mit dem lyraförmigen Stoß, gleich seinem reckenhaften Vetter, dem Uuerhahn (*Tetrao urogallus* L.) allenthalben an geeigneten Plätzen vorkommen müßte. Und doch ist dem nicht so, trotzdem alltägliche Mutter Natur diese schöne Perle der Krone meines heißgeliebten Vaterlandes mit verschwenderischer Freigiebigkeit ausgestattet hat und Örtlichkeiten, welche diesem herrlichen Waldhuhn entsprechen und zusagen würden, vollaus vorhanden wären.

Wohl hörte auch ich hier und da von alten Jägern erwähnen, daß Der oder Jener einen Hahn